

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)

30 iunie 2016*

„Recurs — Ajutoare acordate de autoritățile belgiene pentru finanțarea testelor pentru depistarea formelor de encefalopatie spongiformă transmisibilă la bovine — Avantaj selectiv — Decizie de declarare a acestor ajutoare în parte incompatibile cu piața internă”

În cauza C-270/15 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 4 iunie 2015,

Regatul Belgiei, reprezentat de C. Pochet și de J.-C. Halleux, în calitate de agenți, asistați de L. Van den Henden, avocat,

recurent,

cealaltă parte din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de S. Noë și de H. van Vliet, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din domnul A. Arabadjiev, președinte de cameră, domnii J.-C. Bonichot (raportor) și E. Regan, judecători,

avocat general: domnul M. Bobek,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 21 aprilie 2016,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: olandeza.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Regatul Belgiei solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 25 martie 2015, Belgia/Comisia (T-538/11, EU:T:2015:188, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care acesta a respins acțiunea sa având ca obiect anularea în parte a Deciziei 2011/678/UE a Comisiei din 27 iulie 2011 privind ajutorul de stat în favoarea finanțării testelor pentru depistarea formelor de encefalopatie spongiformă transmisibilă (EST) la bovine pus în aplicare de Belgia [ajutorul de stat C 44/08 (fostul NN 45/04)] (JO 2011, L 274, p. 36, denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

Regulamentul (CE) nr. 999/2001

- 2 Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (JO 2001, L 147, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 37, p. 213) a fost adoptat în temeiul articolului 152 alineatul (4) litera (b) CE.
- 3 Potrivit considerentului (2) al regulamentului, acesta vizează adoptarea unor reglementări specifice pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (EST), printre care encefalopatia spongiformă bovină (ESB), având în vedere magnitudinea riscului pe care îl reprezintă acestea pentru sănătatea umană și sănătatea animală.
- 4 Articolul 6 din Regulamentul nr. 999/2001, intitulat „Sistemul de monitorizare”, prevede la alineatul (1) primul paragraf:
„Fiecare stat membru întocmește un program anual de monitorizare pentru ESB și scrapie în conformitate cu anexa III capitolul A. Programul respectiv include o procedură de screening care folosește analize rapide.”
- 5 Capitolul A partea I din anexa III la Regulamentul nr. 999/2001 stabilește condițiile minime aplicabile unui program de monitorizare a ESB la bovine. În aceasta se prevede printre altele selectarea anumitor subpopulații de bovine cu o vârstă de peste 30 de luni, inclusiv cele supuse sacrificării normale pentru consumul uman, pentru a face obiectul acestui program.
- 6 În plus, capitolul A partea IV din anexa III la Regulamentul nr. 999/2001 prevede:
„Statele membre se asigură că nicio parte din corpul animalelor de la care s-au prelevat probe conform prezentei anexe nu este folosită pentru consum uman, ca hrană pentru animale sau în îngrășăminte, până când analiza de laborator se încheie cu rezultate negative.”
- 7 Regulamentul (CE) nr. 1248/2001 al Comisiei din 22 iunie 2001 de modificare a anexelor III, X și XI la Regulamentul nr. 999/2001 (JO 2001, L 173, p. 12, Ediție specială, 03/vol. 38, p. 64) a extins, începând cu 1 iulie 2001, obligația de depistare a ESB prin teste rapide pentru toate bovinele cu vârsta de peste 24 de luni sacrificate de urgență.
- 8 Regulamentul (CE) nr. 1494/2002 al Comisiei din 21 august 2002 de modificare a anexelor III, VII și XI la Regulamentul nr. 999/2001 (JO 2002, L 225, p. 3, Ediție specială, 03/vol. 44, p. 20) a extins aceeași obligație la bovinele cu vârsta de peste 24 de luni moarte sau sacrificate în alte scopuri decât în special consumul uman.

Orientările privind EST

- 9 Comisia Comunităților Europene a adoptat, în cursul anului 2002, Orientările comunitare privind ajutoarele de stat acordate în vederea efectuării testelor EST, animalele moarte și deșeurile de abator (JO 2002, C 324, p. 2, denumite în continuare „Orientările privind EST”).
- 10 Punctul 12 din Orientările privind EST precizează că acestea „privesc ajutoarele de stat destinate să acopere costurile ocazionate de testele [de depistare a] EST, de animalele găsite moarte și de deșeurile din abatoare, acordate agenților economici care lucrează în producția, în prelucrarea și în comercializarea de animale și de produse animale care intră sub incidența anexei I la tratat” [traducere neoficială].
- 11 În ceea ce privește mai precis testele de depistare a EST, punctele 23-25 din Orientările privind EST prevăd următoarele:
- „23. În scopul de a promova adoptarea unor măsuri destinate protecției sănătății animale și umane, Comisia a decis că va continua să autorizeze ajutoarele de stat care acoperă până la 100 % din costurile aferente testelor [de depistare a] EST, potrivit principiilor prezentate la punctul 11.4 din orientările agricole.
24. [...] începând de la 1 ianuarie 2003, în ceea ce privește examinările ESB obligatorii ale bovinelor sacrificate pentru consumul uman, ajutoarele publice directe și indirecte, inclusiv plățile comunitare, nu pot depăși un total de 40 de euro pentru un test. Obligația examinării poate fi reglementată de legislația comunitară sau națională. Acest quantum se referă la costul total al testelor, incluzând echipamentul pentru teste, prelevarea probelor, transportul, examinarea, stocarea și distrugerea probelor. Acest quantum va putea fi redus în viitor, în cazul în care costurile aferente testelor vor scădea.
25. Ajutorul de stat destinat să acopere costurile testelor [de depistare a] EST se plătește agentului economic pe domeniul căruia trebuie să se preleveze eșantioanele pentru testare. Totuși, pentru a facilita administrarea unor astfel de ajutoare, plata poate fi efectuată către laborator, cu condiția să se poată demonstra că quantumul integral al ajutorului este trimis agentului economic. Indiferent de situație, un ajutor de stat primit în mod direct sau indirect de către un agent economic pe al cărui domeniu au fost prelevate eșantioanele pentru testare trebuie să se reflecte printr-o reducere corespunzătoare a prețurilor aplicate de respectivul agent economic.” [traducere neoficială]
- 12 În ceea ce privește ajutoarele de stat destinate să acopere costurile ocazionate de testele de depistare a EST și a ESB care au fost acordate în mod ilegal anterior datei de 1 ianuarie 2003, punctul 45 din Orientările privind EST prevede că Comisia evaluează compatibilitatea acestora conform punctului 11.4 din Orientările comunitare privind ajutoarele de stat din sectorul agricol (JO 2000, C 28, p. 2) și practicii Comisiei începând cu anul 2001 de a accepta astfel de ajutoare, care pot atinge 100 %.

Istoricul cauzei

- 13 Istoricul litigiului a fost prezentat la punctele 11-39 din hotărârea atacată. În scopul recursului, acesta poate fi rezumat după cum urmează:
- 14 Prin decizia în litigiu, Comisia a considerat că sistemul belgian de finanțare a testelor obligatorii de depistare a ESB prin intermediul unor resurse de stat pentru perioada cuprinsă între anul 2001 și anul 2005 îndeplinea cele patru condiții cumulative pentru a constitui un ajutor de stat în sensul articolului

107 alineatul (1) TFUE. Ea a concluzionat că acest ajutor era nelegal pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2001 și 30 iunie 2004, întrucât fusese acordat cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE.

- 15 În plus, Comisia a considerat că, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2003 și 30 iunie 2004, cuantumurile care depășeau plafonul de 40 de euro pentru un test, astfel cum este prevăzut la punctul 24 din orientări, erau incompatibile cu piața internă și trebuiau recuperate. Ea a apreciat că, pentru restul perioadei în cauză, și anume de la 1 ianuarie 2001 până la 31 decembrie 2002, iar ulterior de la 1 iulie 2004 până la 31 decembrie 2005, finanțarea testelor prin resurse de stat constituia un ajutor compatibil cu piața internă. În sfârșit, alte măsuri de finanțare intervenite în perioada în cauză au fost considerate ca nefiind ajutoare.
- 16 Dispozitivul deciziei în litigiu are următorul cuprins:

„Articolul 1

(1) Măsurile finanțate prin intermediul retribuițiilor nu constituie ajutoare.

(2) Finanțarea testelor [de depistare a] ESB prin intermediul resurselor de stat constituie un ajutor compatibil cu piața internă în favoarea agricultorilor, a abatoarelor și a altor entități care transformă, manipulează, vând sau comercializează produse provenite de la bovine care fac obiectul unor teste ESB obligatorii pentru perioada 1 ianuarie 2001-31 decembrie 2002 și pentru perioada 1 iulie 2004-31 decembrie 2005.

(3) Finanțarea testelor [de depistare a] ESB prin intermediul resurselor de stat pentru perioada 1 ianuarie 2003-30 iunie 2004 constituie un ajutor compatibil cu piața internă în favoarea agricultorilor, a abatoarelor și a altor entități care transformă, manipulează, vând sau comercializează produse provenite de la bovine care fac obiectul unor teste ESB obligatorii pentru sume mai mici de 40 [de euro]/test. Sumele care depășesc 40 [de euro]/test sunt incompatibile cu piața internă și trebuie recuperate, cu excepția ajutoarelor acordate pentru proiecte specifice care, la momentul acordării ajutorului, îndeplineau toate condițiile stabilite în Regulamentul *de minimis* aplicabil.

(4) Belgia a pus în aplicare în mod ilegal ajutorul pentru finanțarea testelor [de depistare a] ESB contrar dispozițiilor articolului 108 alineatul (3) din TFUE, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2001 și 30 iunie 2004.

Articolul 2

(1) Belgia ia toate măsurile necesare pentru recuperarea de la beneficiari a ajutoarelor ilegale și incompatibile menționate la articolul 1 alineatele (3) și (4).

[...]”

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 17 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 10 octombrie 2011, Regatul Belgiei a solicitat anularea deciziei în litigiu, cu excepția articolului 1 alineatul (1) din dispozitivul acesteia.
- 18 În susținerea acțiunii sale, Regatul Belgiei a invocat un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a calificat drept ajutor de stat finanțarea testelor obligatorii de depistare a ESB.
- 19 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea.

Concluziile părților

- 20 Regatul Belgiei solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate, precum și a deciziei în litigiu și
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

- 21 Comisia solicită Curții:
- respingerea recursului și
 - obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 22 Regatul Belgiei a invocat două motive în susținerea recursului său.

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

- 23 Prin intermediul primului motiv, Regatul Belgiei susține că Tribunalul a săvârșit erori de drept și a încălcat obligația de motivare care îi revine cu privire la existența unui avantaj selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
- 24 În ceea ce privește aspectul dacă finanțarea testelor a constituit un avantaj prin scutirea întreprinderilor de o cheltuială care ar fi trebuit în mod normal să greveze bugetul acestora, Regatul Belgiei susține că în mod eronat, la punctul 76 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că aceste cheltuieli includ costurile suplimentare pe care întreprinderile trebuie în mod normal să le suporte ca urmare a obligațiilor de origine legală, de reglementare sau convențională care se aplică unei activități economice. Astfel, nu s-ar putea impune ca respectivele consecințe financiare ale acestora să fie întotdeauna suportate de întreprinderi. În plus, în măsura în care nu ar exista în speță norme de armonizare în materie de finanțare a testelor ESB, statele membre ar rămâne libere să își asume ele însele costurile controalelor aferente acestora.
- 25 Regatul Belgiei reproșează de asemenea Tribunalului că a considerat, la punctul 81 din hotărârea atacată, că obiectivul de protecție a sănătății publice urmărit de testele obligatorii care fac obiectul finanțării în cauză nu este suficient pentru a înlătura calificarea acesteia drept ajutor de stat. Astfel, acest obiectiv ar fi fost invocat numai pentru a susține că avea un caracter neeconomic, factor pertinent pentru a justifica faptul că costul testelor nu trebuia să fie automat în sarcina bugetului întreprinderilor.
- 26 Se susține de asemenea că în mod eronat, la punctul 89 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat ca fiind lipsită de relevanță pentru aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE jurisprudența Curții privind finanțarea anumitor controale sanitare în raport cu normele referitoare la libera circulație a mărfurilor, deși, la fel ca în materie de ajutoare, aceste controale ale statelor membre afectează și piața internă.

- 27 Potrivit statului membru recurent, pentru a respinge argumentul său potrivit căruia testele obligatorii de depistare a ESB, din moment ce fac parte din exercitarea unor prerogative de putere publică și nu prezintă un caracter economic, puteau fi asumate de stat, Tribunalul nu putea să se limiteze la a afirma că agenții economici în cauză nu exercită ei înșiși prerogative de putere publică.
- 28 Se susține de asemenea că Tribunalul nu putea, fără a săvârși o eroare de drept, să respingă ca inoperant, la punctul 67 din hotărârea sa, argumentul potrivit căruia legiuitorul Uniunii nu a armonizat condițiile de finanțare a testelor de depistare a ESB, spre deosebire de ceea ce a făcut pentru controalele în alte domenii care au legătură cu securitatea alimentară, deși acest element era relevant pentru a aprecia dacă astfel de cheltuieli trebuie sau nu trebuie să fie în mod normal suportate de întreprinderi.
- 29 În sfârșit, Regatul Belgiei, după ce a arătat în primă instanță că finanțarea testelor de depistare a ESB de către autoritatea publică a rămas întotdeauna inferioară costurilor reale ale acestor teste și că această lipsă de „supracompensare” se opunea, prin urmare, recunoașterii existenței unui avantaj economic, susține că Tribunalul a greșit considerând acest argument ca fiind distinct de motivul referitor la avantajul menționat și lăsând să se înțeleagă, pentru a-l respinge ca inadmisibil la punctul 133 din hotărârea atacată, că acesta nu a fost suficient detaliat.
- 30 Comisia solicită respingerea tuturor acestor argumente.

Aprecierea Curții

- 31 În scopul judecării prezentului recurs, trebuie amintit că, pentru ca o măsură națională să poată fi calificată drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, trebuie să fie vorba despre o intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat, această intervenție trebuie să fie susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre, trebuie să acorde un avantaj selectiv beneficiarului și să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența (a se vedea Hotărârea din 2 septembrie 2010, Comisia/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, punctul 39 și jurisprudența citată).
- 32 În prezenta cauză, sunt puse în discuție doar interpretarea și aplicarea celei de a treia condiții, potrivit căreia, pentru a fi calificată drept ajutor de stat, măsura în cauză trebuie să acorde un avantaj selectiv beneficiarului său.
- 33 Astfel, prin intermediul primului motiv, Regatul Belgiei susține că pentru motive eronate în drept sau insuficient justificate Tribunalul a respins prin hotărârea atacată argumentele sale potrivit cărora finanțarea testelor de depistare a ESB nu constituie un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
- 34 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum a procedat Tribunalul la punctul 72 din hotărârea atacată, sunt considerate ajutoare de stat intervențiile care, sub orice formă, pot favoriza direct sau indirect întreprinderi sau care trebuie să fie considerate un avantaj economic pe care întreprinderea beneficiară nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale (a se vedea în special Hotărârea din 16 aprilie 2015, Trapeza Eurobank Ergasias, C-690/13, EU:C:2015:235, punctul 20 și jurisprudența citată).
- 35 La punctul 76 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că printre cheltuielile care grevează în mod normal bugetul unei întreprinderi se numără în special costurile suplimentare pe care întreprinderile trebuie să le suporte ca urmare a obligațiilor de origine legală, de reglementare sau convențională care se aplică unei activități economice.

- 36 Această apreciere, care este suficient motivată și lipsită de orice ambiguitate, nu este nicidecum afectată de o eroare de drept. Astfel, asemenea costuri suplimentare care rezultă din obligații, precum în speță, de origine legală sau de reglementare inerente exercitării unei activități economice reglementate constituie, prin natura lor, cheltuieli pe care trebuie să le suporte în mod normal întreprinderile. Împrejurarea că astfel de obligații sunt impuse de autoritățile publice nu poate avea, în sine, efect asupra aprecierii naturii altor intervenții ale acelorași autorități, pentru a stabili dacă acestea favorizează întreprinderi în afara condițiilor normale ale pieței.
- 37 Astfel, printr-o interpretare eronată a hotărârii atacate, Regatul Belgiei susține că, la punctul 76 din hotărârea atacată, Tribunalul a afirmat că, de fiecare dată când o autoritate publică impune o obligație, costurile care rezultă din aceasta trebuie automat să fie puse în sarcina întreprinderilor în cauză.
- 38 Prin urmare, sunt inoperante toate argumentele pe care le invocă Regatul Belgiei pentru a critica această așa-zisă afirmație. În special, sunt lipsite de efect asupra calificării cheltuielilor pe care trebuie să le suporte în mod normal întreprinderile împrejurările că aceste cheltuieli ar decurge din intervenția autorităților publice în exercitarea prerogativelor lor de putere publică sau că statele membre ar fi libere să suporte aceste costuri în lipsa armonizării în domeniul finanțării testelor de depistare a ESB.
- 39 Pe de altă parte, și în orice caz, împrejurarea că nu a intervenit nicio armonizare în ceea ce privește finanțarea unor măsuri devenite obligatorii pentru a lupta împotriva ESB nu are efect asupra calificării drept avantaj economic a unei asemenea finanțări. Astfel, este necesar să se amintească, după cum a procedat Tribunalul la punctul 65 din hotărârea atacată, că, chiar în domeniile în care statele membre sunt competente, ele trebuie să respecte dreptul Uniunii și în special cerințele care decurg din articolele 107 TFUE și 108 TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 martie 2012, 3M Italia, C-417/10, EU:C:2012:184, punctul 25 și următoarele).
- 40 Regatul Belgiei nu poate susține în mod util nici că Tribunalul ar fi săvârșit de asemenea o eroare de drept atunci când a considerat, la punctul 81 din hotărârea atacată, că obiectivul de sănătate publică urmărit prin obligația de a efectua teste de depistare a ESB nu este suficient pentru a înlătura calificarea drept ajutor de stat a finanțării acestor teste de către stat. Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 107 alineatul (1) TFUE nu distinge în funcție de cauzele sau de obiectivele intervențiilor de stat, ci le definește în funcție de efectele acestora (a se vedea în special Hotărârea din 15 noiembrie 2011, Comisia și Spania/Government of Gibraltar și Regatul Unit, C-106/09 P și C-107/09 P, EU:C:2011:732, EU:C:2011:732, punctul 87).
- 41 În sfârșit, argumentul referitor la „supracompensare” este inoperant în măsura în care, în orice caz, acesta ar fi putut fi invocat în mod util numai în cadrul articolului 106 alineatul (2) TFUE. În consecință, acest argument invocat de Regatul Belgiei în fața Tribunalului ar fi trebuit să fie înlăturat de acesta din urmă, fără a fi necesar să i se reproșeze că l-a respins ca inadmisibil.
- 42 Având în vedere considerațiile care precedă, primul motiv de recurs trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentația părților

- 43 Prin intermediul celui de al doilea motiv, Regatul Belgiei susține că Tribunalul a săvârșit erori de drept și nu și-a îndeplinit obligația de motivare în ceea ce privește condiția selectivității ajutorului de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

- 44 În această privință, Regatul Belgiei susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a considerat, la punctele 109 și 110 din hotărârea sa, că agenții economici de pe filiera bovină supuși testelor de depistare a ESB se aflau, în ceea ce privește calificarea ajutoarelor de stat, într-o situație de fapt și de drept comparabilă cu cea a tuturor celorlalți agenți economici obligați prin reglementări să realizeze controale înainte de a-și putea comercializa produsele.
- 45 Tribunalul nu ar preciza care sunt aceste întreprinderi din celelalte sectoare. În plus, ar exista diferențe esențiale între testele temporare efectuate în vederea eradicării unei afecțiuni animale precum ESB și controalele obligatorii de calitate impuse, de exemplu, producătorilor de ascensoare sau de camioane. Chiar luând drept cadru de referință testele obligatorii pentru produse agricole, toate aceste teste nu ar fi neapărat comparabile cu cele prin care se urmărește eradicarea ESB, astfel cum reiese din reglementarea Uniunii, care, pentru anumite teste, impune un sistem special de finanțare, în timp ce pentru altele definirea acestui sistem este lăsată la latitudinea statelor membre.
- 46 Dat fiind că același regim se aplica tuturor întreprinderilor supuse testelor obligatorii de depistare a ESB, cu alte cuvinte, tuturor întreprinderilor aflate în aceeași situație de fapt și de drept, condiția privind selectivitatea prevăzută la articolul 107 alineatul (1) TFUE nu ar fi fost îndeplinită în speță.
- 47 Comisia solicită respingerea acestor argumente.

Aprecierea Curții

- 48 Cerința selectivității care decurge din articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie distinsă în mod clar de identificarea concomitentă a unui avantaj economic prin aceea că, atunci când Comisia a identificat prezența unui avantaj, privit în sens larg, care decurge în mod direct sau indirect dintr-o anumită măsură, aceasta este ținută să stabilească, în plus, că de acest avantaj beneficiază în mod special una sau mai multe întreprinderi. În acest scop, îi revine sarcina de a demonstra în special că măsura în cauză introduce diferențieri între întreprinderile care se găsesc într-o situație comparabilă în raport cu obiectivul urmărit. Prin urmare, este necesar ca avantajul să fie acordat în mod selectiv și să fie susceptibil să plaseze anumite întreprinderi într-o situație mai favorabilă decât pe altele (a se vedea Hotărârea din 4 iunie 2015, Comisia/MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, punctul 59).
- 49 Totuși, trebuie să se facă distincție după cum măsura în cauză este avută în vedere ca o schemă generală de ajutor de stat sau ca un ajutor individual. În acest din urmă caz, identificarea avantajului economic permite, în principiu, să se prezume selectivitatea acesteia. În schimb, în cadrul examinării unei scheme generale de ajutor, este necesar să se determine dacă măsura în cauză, în pofida constatării că furnizează un avantaj cu aplicabilitate generală, operează astfel exclusiv în favoarea anumitor întreprinderi sau a anumitor domenii de activitate (a se vedea Hotărârea din 4 iunie 2015, Comisia/MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, punctul 60).
- 50 Este cert că, în speță, întrucât de aceasta beneficiază toți agenții economici de pe filiera bovină care suportă costul testelor în cauză, finanțarea testelor de depistare a ESB de către Regatul Belgiei trebuie să fie avută în vedere ca un regim general și, în consecință, revenea Comisiei sarcina de a stabili dacă această măsură, în pofida constatării că furniza un avantaj cu aplicabilitate generală, opera astfel exclusiv în favoarea anumitor întreprinderi sau a anumitor domenii de activitate.
- 51 Așa cum reiese din cuprinsul punctelor 108 și 110 din hotărârea atacată, Tribunalul a concluzionat că această situație se regăsea în cazul finanțării testelor în cauză, considerând că Comisia a constatat în mod întemeiat „că agenții economici de pe filiera bovină beneficiau de un avantaj care nu era disponibil pentru întreprinderile din alte sectoare, întrucât aceștia beneficiau de gratuitatea controalelor care trebuiau efectuate în mod obligatoriu înainte de punerea pe piață sau de comercializarea produselor lor, în timp ce întreprinderile din alte sectoare nu aveau această posibilitate, fapt care nu este contestat de Regatul Belgiei”.

- 52 Deși Regatul Belgiei reproșează Tribunalului că nu a precizat la care „alte sectoare” se făcea astfel referire, trebuie arătat că Tribunalul s-a limitat, la punctul 110 din hotărârea atacată, să reia în această privință o constatare formulată de Comisie. Or, Regatul Belgiei nu susține că Tribunalul ar fi omis astfel să răspundă la un argument întemeiat pe faptul că Comisia nu ar fi precizat ea însăși la care alte sectoare făcea referire.
- 53 În orice caz, reiese cu claritate din constatarea amintită la punctul 110 din hotărârea atacată că situația agenților economici de pe filiera bovină a fost în mod implicit, dar necesar comparată cu cea a tuturor întreprinderilor care, precum aceștia, sunt supuse unor controale pe care trebuie să le efectueze în mod obligatoriu înainte de punerea pe piață sau de comercializarea produselor lor.
- 54 Deși Regatul Belgiei susține că aceste sectoare diferite nu se află într-o situație comparabilă din moment ce testele menite să controleze calitatea produselor, chiar alimentare, variază de la un sector la altul în ceea ce privește natura, obiectivul, costul și periodicitatea lor, un astfel de argument este inoperant în cadrul calificării ajutoarelor de stat, care are legătură nu cu testele însele, ci cu finanțarea lor prin intermediul resurselor de stat, având ca efect reducerea costurilor aflate în sarcina beneficiarilor. Or, este cert că, așa cum a arătat Tribunalul la punctul 110 din hotărârea atacată, Regatul Belgiei nu a contestat în fața acestuia faptul că agenții economici de pe filiera bovină beneficiau, prin finanțarea testelor de depistare, de un avantaj care nu era disponibil pentru întreprinderile din alte sectoare.
- 55 În aceste condiții, Tribunalul a statuat fără a săvârși o eroare de drept că Comisia a considerat în mod valabil că măsura în cauză era selectivă în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.
- 56 În consecință, al doilea motiv trebuie respins.
- 57 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, recursul trebuie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 58 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 59 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 60 Întrucât Comisia a solicitat obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată, iar acesta din urmă a căzut în pretenții cu privire la toate motivele invocate, se impune obligarea acestuia să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisie în cadrul prezentei proceduri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șasea) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Regatul Belgiei suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

Semnături